

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**XIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 212.397 van 5 april 2011  
in de zaken A. 191.846/XII-5756  
A. 192.233/XII-5787**

In zake: Katinka BOEYKENS  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Sofie Cauwenberghs  
kantoor houdend te 2440 Geel  
Diestseweg 155  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door  
de Scholengroep 19 Dender  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Dominique Matthys  
kantoor houdend te 9000 Gent  
Sint-Annaplein 34

---

*I. Voorwerp van de beroepen*

1. Het beroep in de zaak A. 191.846/XII-5756, ingesteld op 19 maart 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 13 januari 2009 van de raad van bestuur van de scholengroep 19 Dender van het Gemeenschapsonderwijs, waarbij de toelating tot de proeftijd van Katinka Boeykens met ingang van 1 januari 2008 met één jaar wordt verlengd.

Het beroep in de zaak A. 192.233/XII-5787, ingesteld op 16 april 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 19 februari 2009 van de raad van bestuur van de scholengroep 19 Dender van het Gemeenschapsonderwijs om Katinka Boeykens niet vast te benoemen als directeur van de basisschool “de Kameleon” te Ninove.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft in beide zaken een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft in beide zaken een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster en de verwerende partij hebben in beide zaken een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 februari 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Cauwenberghs, die verschijnt voor verzoekster en advocaat Dominique Matthys, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Feiten*

3.1. De raad van bestuur van Scholengroep 19 Dender van het Gemeenschapsonderwijs beslist om verzoekster met ingang van 1 januari 2007 en

voor de duur van twaalf maanden toe te laten tot de proeftijd als directeur van de basisschool De Kameleon te Ninove.

3.2. Op 13 december 2007 beslist de raad van bestuur de proeftijd van verzoekster met één jaar te verlengen.

In het verslag van de vergadering wordt hierbij onder meer genotuleerd:

“Het voorstel van de algemeen directeur dat zich tevens steunt op de besluiten van de RvB agendapunten RVB 0293/2007 en RVB 0307/2007 luidt: verlenging van de proeftijd met één jaar. Deze verlenging houdt geen twijfel in over de capaciteiten van de waarnemende directeur maar moet alle partijen kansen bieden om binnen de tijdspanne van één jaar tot een werkbare school te komen die pedagogisch didactisch sterk staat en kwalitatief vernieuwend onderwijs aanbiedt.”

3.3. Bij een niet aangetekend verzonden schrijven van 17 december 2007 wordt verzoekster van die beslissing in kennis gesteld. Verzoekster stelt die brief niet te hebben ontvangen.

3.4. Op 1 april 2008 richt de regiosecretaris ACOD-onderwijs aan de algemeen directeur van de scholengroep het volgende schrijven :

“Mevrouw Boeykens werd toegelaten tot de proeftijd op 1 januari 2007 in het ambt van directeur in de basisschool ‘De Kameleon’.

In toepassing van art. 48§1 van het DRP omvat de proeftijd een termijn van 12 maanden.

In toepassing van art. 48§2 wordt een personeelslid, tenzij een negatief advies, na het beëindigen van de proeftijd in vast verband benoemd.

In toepassing van art. 48 §2 & 3 dient de RvB ten gevolge van het negatief advies van de algemeen directeur het personeelslid te horen. Het personeelslid dient vooraf op de hoogte te zijn gebracht van de motieven en kan zich laten bijstaan door een raadslid. Slechts nadat het personeelslid gehoord werd kan de RvB beslissen om het negatief advies geformuleerd door de algemeen directeur al dan niet te volgen en eventueel niet over te gaan tot de benoeming.

Gezien mevr. Boeykens tot op heden niet officieel op de hoogte werd gesteld van een negatief advies; gezien mevr. Boeykens in het kader van haar benoeming tot op heden niet werd opgeroepen om te verschijnen voor de

RvB; gezien de proeftijd van mevr. Boeykens reeds drie maanden geleden eindigde; gaan wij er van uit dat mevr. K. Boeykens in toepassing van het DRP benoemd is.

Mogen wij u vragen, geachte algemeen directeur, ons het benoemingbesluit van mevr. Boeykens te laten worden zodat zij haar administratieve toestand kan regulariseren en dat haar betrekking waarin zij geaffecteerd was vóór haar benoeming vacant zou kunnen verklaard worden.”

In antwoord op dit schrijven geeft de algemeen directeur de regiosecretaris bij brief van 19 mei 2008 te kennen dat aan diens schrijven geen gevolg kan worden gegeven, “gezien de u gegunde termijn verstreken is”.

3.5. Ter gelegenheid van een onderhoud met de algemeen directeur, wordt verzoekster eveneens op 19 mei 2008 een afschrift bezorgd van het schrijven van 17 december 2007, met de toelichting, zoals die in het verslag van de vergadering van de raad van bestuur van 13 december 2007 staat genotuleerd.

De algemeen directeur deelt op 13 juni 2008 aan de ACOD-Onderwijs mee, van oordeel te zijn dat in geval van een verlenging van de proeftijd het horen van het betrokken personeelslid niet verplicht is.

Op 10 juli 2008 stelt verzoekster een annulatieberoep in tegen de beslissing van 13 december 2007 tot verlenging van haar proeftijd.

3.6. Op 7 november 2008 brengt de algemeen directeur een ongunstig advies uit over de proeftijd van verzoekster en adviseert hij de raad van bestuur haar niet vast te benoemen.

3.7. Op 14 november 2008 legt een daartoe aangesteld onderzoeksteam van het Gemeenschapsonderwijs een omstandig verslag neer betreffende een onderzoek naar het functioneren van verzoekster als directeur van de basisschool De Kameleon te Ninove.

3.8. Bij schrijven van 25 november 2008 wordt verzoekster uitgenodigd om op 11 december 2008 te worden gehoord met het oog op een definitieve beslissing over haar vaste benoeming.

3.9. Bij arrest nr. 188.307 van 28 november 2008 vernietigt de Raad van State de beslissing van 13 december 2007 van de raad van bestuur van Schoengroep 19 Dender waarbij de toelating tot de proeftijd van verzoekster met één jaar wordt verlengd. Geoordeeld wordt dat verzoekster ten onrechte niet in de gelegenheid was gesteld om nuttig haar standpunt naar voren te brengen tegenover de bedoelde maatregel.

3.10. Op 11 december 2008 beslist de raad van bestuur, gelet op het arrest van 28 november 2008 van de Raad van State, de procedure betreffende de vaste benoeming van verzoekster voor onbepaalde duur uit te stellen.

Met een brief van 12 december 2008 wordt verzoekster uitgenodigd voor een hoorzitting op 13 januari 2009 over de verlenging van haar proeftijd, dit ter uitvoering van het arrest nr. 188.307 van 28 november 2008.

Op 13 januari 2009 verschijnt verzoekster, bijgestaan door haar raadsman, voor de raad van bestuur.

3.11. Op diezelfde dag besluit de raad van bestuur om de proeftijd van verzoekster als directeur van de BS De Kameleon te Ninove met ingang van 1 januari 2008 met twaalf maanden te verlengen.

Dit is de in de zaak A.191.846 bestreden beslissing.

3.12. Bij brief van 21 januari 2009 wordt verzoekster uitgenodigd voor een hoorzitting op 5 februari 2009 met het oog op een beslissing over haar vaste benoeming.

3.13. Op 19 februari 2009 -dag waarop de hoorzitting ook effectief plaatsvindt- beslist de raad van bestuur van de scholengroep om verzoekster niet vast te benoemen als directeur van de basisschool De Kameleon te Ninove.

Dit is de in de zaak A.192.233 bestreden beslissing.

#### *IV. Samenvoeging*

4. Verzoekster vraagt wegens de samenhang tussen beide beslissingen om de beroepen samen te voegen. Er is grond om dit verzoek in te willigen.

#### *V. Onderzoek van de middelen*

##### *A. Eerste middel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

5. Het eerste middel in de beide zaken is geput uit de schending van artikel 48, §§ 1 en 2, van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991 (het rechtspositiedecreet), van het “verbod van retro-activiteit van bestuurshandelingen” en, in de zaak A.192.233, van het “motiveringsbeginsel”.

Verzoekster zet uiteen dat de proeftijd op 13 januari 2009 niet meer verlengd kon worden, aangezien deze op 31 december 2007 was verstreken zonder dat er een ongunstig advies werd uitgebracht door de algemeen directeur. Bijgevolg, aldus verzoekster, “verstreek de proeftijd zonder verlenging en zonder ongunstig advies, zodat [zij] op 1 januari 2008 vast benoemd diende te worden”.

Op 13 januari 2009 kon de proeftijd dan ook niet meer, met terugwerkende kracht, worden verlengd.

Het verlenen van terugwerkende kracht is voorts maar toelaatbaar onder bepaalde voorwaarden, die *in casu* niet vervuld zijn, namelijk indien er een wettelijke grondslag voor bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de dienst en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Verzoekster merkt nog op dat het dossier dat voor haar ter inzage lag geen negatief advies van de algemeen directeur bevatte. Zij wijst erop dat het verslag van de algemeen directeur dat haar is overhandigd op 19 mei 2008 geen deel uitmaakte van het dossier, noch ondertekend was door de algemeen directeur en dat hierin wordt gesteld om de proeftijd te verlengen met één jaar, terwijl in deze met meer dan één jaar verlengd werd.

Zelfs indien zou worden aanvaard dat de proeftijd nog kon worden verlengd, kon deze maximum twaalf maanden verlengd worden en verstreek deze alleszins op 31 december 2008, weerom zonder gunstig advies, zodat verzoekster ondergeschikt op 1 januari 2009 vast benoemd diende te worden.

Ondergeschikt wordt in de zaak A.192.233 geargumenteed dat het advies tot niet-benoeming van de algemeen directeur in rechte niet te verantwoorden is, zodat het niet het advies kan vormen zoals vooropgesteld door artikel 48, § 2, van het rechtspositiedecreet. Volgens verzoekster worden de beweringen die de algemeen directeur haar toedicht betwist, en zijn de beweringen van de ondervraagde personen niet te verifiëren. Het advies is volgens verzoekster grotendeels gebaseerd op de gesprekken waaruit deze beweringen zijn gedistilleerd, terwijl een neerslag van de gesprekken niet bijgebracht wordt, zodat het advies steun vindt in onbestaande of niet afdoende bewezen feiten en aldus in rechte niet te verantwoorden is, gelet op de schending van het motiveringsbeginsel.

## *Beoordeling*

6. Met haar argumentatie in hoofddorde voert verzoekster een reeks grieven aan tegen de beslissing waarbij haar proeftijd werd verlengd. Daarbij doet verzoekster vooral gelden dat de onwettigheid van de verlenging van de proeftijd, gesteld tegenover artikel 48 van het rechtspositiedecreet, bij het bestuur een rechtsplicht in het leven roept om haar vast te benoemen.

7. Artikel 48, §§ 1 en 2, van het rechtspositiedecreet luiden :

“§ 1. De proeftijd omvat een periode van 12 maanden effectief gepresteerd in de betrekking van het ambt waarin het personeelslid tot de proeftijd is toegelaten. Deze proeftijd is éénmaal verlengbaar voor 12 maanden. Gedurende de proeftijd behoudt het personeelslid zijn aanspraak op de betrekking waarin het geaffecteerd was vóór zijn toelating tot de proeftijd. Gedurende de proeftijd wordt die betrekking niet vacant verklaard.

De prestaties die een personeelslid dat toegelaten is tot de proeftijd levert tijdens de periode dat hij belast is met het mandaat van algemeen directeur of met het mandaat van coördinerend directeur worden beschouwd als effectieve prestaties.

§ 2. Tenzij hierover ongunstig advies wordt uitgebracht en onverminderd artikel 49, § 2, wordt het personeelslid bij het beëindigen van de proeftijd in vast verband benoemd.

Het instellingshoofd is bevoegd om advies uit te brengen. Voor het ambt van directeur formuleert vanaf 1 januari 2000 de algemeen directeur een advies aan de raad van bestuur”.

8. Terecht ontwaart verzoekster in deze bepaling een dubbele voorwaarde die vervuld moet zijn vooraleer een personeelslid aanspraak kan maken op benoeming: vereist is dat de proeftijd verstrijkt “zonder verlenging en zonder ongunstig advies”.

Verzoekster vergist zich dan weer als zij stelt dat er geen ongunstig advies was van de algemeen directeur. Toen de raad van bestuur zich op 13 december 2007 met de later door de Raad van State vernietigde beslissing uitsprak over de verlenging van de proeftijd, beschikte hij immers wel degelijk

over een negatief advies van de algemeen directeur. Het is als zodanig genotuleerd in het proces-verbaal van de vergadering RVB 0346/01/2007 :

“Het voorstel van de algemeen directeur dat zich tevens steunt op de besluiten van de RvB agendapunten RVB 0293/2007 en RVB 0307/2007 luidt : verlenging van de proeftijd met één jaar. Deze verlenging houdt geen twijfel in over de capaciteiten van de waarnemende directeur maar moet alle partijen kansen bieden om binnen de tijdspanne van één jaar tot een werkbare school te komen die pedagogisch didactisch sterk staat en kwalitatief vernieuwend onderwijs aanbiedt”.

Daargelaten de vraag of dit advies vrij is van wettigheidskritiek, die verzoekster overigens in haar beroepen ook niet formuleert, moet aldus worden vastgesteld dat er wel degelijk vóór het verstrijken van de proeftijd op 31 december 2007 door de algemeen directeur een ongunstig advies is gegeven, zodat deze grief van verzoekster -en haar fundamentele uitgangspunt- feitelijke grond mist.

De premisse van verzoekster, dat haar proeftijd op 31 december 2007 verstreek zonder dat er een ongunstig advies werd uitgebracht door de algemeen directeur, faalt bijgevolg in feite.

Die vaststelling volstaat reeds om het argument dat verzoekster vast benoemd moest worden op 1 januari 2008, te ontkrachten.

9. Verzoekster vergist zich, als zij stelt dat het bestuur zich niet meer over een verlenging van de proeftijd mag uitspreken na het vernietigingsarrest. Het bestuur mag in principe hernemen waar het fout ging. Er was op 13 december 2007 uitdrukkelijk een punt geagendeerd over de benoeming dan wel de verlenging van verzoeksters proeftijd en de algemeen directeur had een ongunstig advies gegeven. Na de vernietiging van zijn beslissing van 13 december 2007 vermocht de raad van bestuur wel degelijk opnieuw te beslissen, zonder gedwongen te zijn uit die nietigverklaring af te leiden dat de proeftijd is “beëindigd”. De proeftijd eindigt niet door het enkel verstrijken van de termijn. Precies

omdat de regelgeving in de mogelijkheid van verlenging voorziet en de vaste benoeming slechts effect heeft ingevolge een constitutieve beslissing na gunstig advies van de algemeen directeur, moet het bevoegd orgaan uitdrukkelijk stelling nemen over het al dan niet beëindigd zijn van de proeftijd. Zoals gezien, stond het voormeld ongunstig advies van de algemeen directeur de vaste benoeming nog steeds in de weg.

10. Wanneer verzoekster na het vernietigingsarrest van 28 november 2008 alsnog wordt opgeroepen voor een hoorzitting over de verlenging van de proeftijd, vermeldt de oproepingsbrief van 12 december 2008 uitdrukkelijk dat de algemeen directeur op 13 december 2007 “adviseerde [aan] de Raad [om] uw proeftijd als directeur van de BS Ninove met één jaar te verlengen”. Verzoekster kan aldus niet beweren dat zij onkundig was van het bestaan van dit advies op het ogenblik dat zij uiteindelijk wel is gehoord over de eventuele verlenging van de proeftijd. Evenmin kan zij geloofwaardig volharden dat zij van het advies zelf geen kennis had. Niet alleen had zij er kennis van gekregen ingevolge het door haar ingestelde beroep bij de Raad van State, waar het als stuk 9 was neergelegd in het administratief dossier; het was haar ook reeds persoonlijk op 19 mei 2008 door de algemeen directeur overhandigd. Op bladzijde 38 en 39 van de beslissing van 13 januari 2009 tot verlenging van de proeftijd weerlegt verwerende partij daarenboven op voor de Raad van State overtuigende wijze de bewering dat het stuk niet aanwezig was in het dossier waarvan verzoekster voor de hoorzitting inzage nam.

11. Blijft nog de kwestie van de terugwerkende kracht.

Ten gevolge van het arrest van 28 november 2008 was verzoekster teruggeplaatst in de rechtssituatie van een op proef aangesteld personeelslid. Voorts erkent verzoekster zelf, terecht, dat een benoeming op proef niet eindeloos kan voortduren en, meer nog, in beginsel slechts twaalf maanden bedraagt. Het was dus zowel voor haarzelf als voor het bestuur zaak om haar rechtspositionele toestand vanaf 1 januari 2008 geregulariseerd te zien. Verzoek-

ster streeft ernaar dat die regularisatie uitmondt in de vaste benoeming - welke volgens haar dan blijkbaar wél met terugwerkende kracht gegeven zou moeten worden. Die vaste benoeming veronderstelt evenwel een gunstig advies van de algemeen directeur.

Opgemerkt wordt overigens dat verzoekster opvallend niét argumenteert dat haar een nieuwe, volle termijn van twaalf maanden vergund moest worden om haar wijze van dienen te beoordelen; het is haar immers uitsluitend te doen om een onmiddellijke, zelfs retroactieve vaste benoeming.

Daaromtrent weze eraan herinnerd dat de Raad van State de beslissing van de raad van bestuur van 13 december 2007 (enkel) heeft vernietigd wegens de miskenning van de hoorplicht.

Het is een administratieve overheid waarvan de beslissing wordt vernietigd door een arrest van de Raad van State niet *a priori* verboden opnieuw te beslissen en zelfs dezelfde beslissing te nemen. Verwerende partij mocht na het vernietigingsarrest de procedure hervatten op het punt waar ze blijkens dat arrest fout is gelopen. Dat was niet bij het formuleren van het ongunstig advies van de algemeen directeur, maar wel bij het gemis aan horen daarover, erna.

De vraag rijst dan of de proeftijd mocht worden verlengd op 13 januari 2009 en, zo ja, of die verlenging mocht gebeuren met terugwerkende kracht .

De Raad van State heeft zich op 28 november 2008 enkel over de vernietiging uitgesproken van de verlenging van de proeftijd, en dit overigens uitsluitend op grond van een vormfout. Uit die vernietiging volgt zoals gezien niet automatisch de vaste benoeming van verzoekster en evenmin vereist het gezag ervan dat het bestuur verplicht is om aan verzoekster een vaste benoeming te verlenen. Dat is, overigens, ook niet het argument van verzoekster. Zoals hier-

vóór uiteengezet, volgt een dergelijke rechtsplicht echter evenmin uit artikel 48, § 2, van het rechtspositiedecreet.

Bijgevolg ziet de Raad van State niet in welk belang verzoekster in deze zaak heeft bij haar argument. Indien verwerende partij, zoals verzoekster beweert, om welke reden ook -hetzij op 13 januari 2009, hetzij na inwilliging van de thans gevorderde nietigverklaring- de proeftijd niet meer mag verlengen, dan betekent zulks immers dat zij zich enkel nog mag, en moet, uitspreken over de al dan niet vaste benoeming van verzoekster met ingang van 1 januari 2008, op basis van haar prestaties tijdens het jaar 2007 en het ongunstige advies van de algemeen directeur van 13 december 2007 waartegen verzoekster geen inhoudelijk verweer voert, en dat verwerende partij niet mag steunen op gegevens van latere datum. Een nieuwe kans op benoeming op die basis verwerven is echter geenszins het rechtsherstel dat verzoekster voor ogen staat en dat zij als na te streven voordeel doet gelden.

12. Ten overvloede merkt de Raad van State op dat de algemeen directeur op 7 november 2008 met het oog op de finale beslissing over verzoeksters benoeming, nog ten tweede male een zeer uitvoerig ongunstig advies heeft gegeven, dat aan verzoekster op 21 januari 2009 is meegedeeld, alvorens zij gehoord is geworden over haar eventuele benoeming. Het bestaan van dit advies ontkennen, zoals verzoekster het doet, is strijdig met het administratief dossier en, overigens, in tegenspraak met haar in de zaak A.192.233 ondergeschikt aangevoerd middelonderdeel.

Het is immers dit tweede advies waartegen verzoekster zich in de zaak A.192.233 op grond van het motiveringsbeginsel keert in haar “ondergeschikt” aangevoerd middelonderdeel.

Verzoekster preciseert echter in haar middel niet op concrete wijze waarom precies de beweringen van de algemeen directeur betwistbaar zouden zijn en zij volstaat met een loutere verwijzing naar een verweerschrift van

92 bladzijden (29 bladzijden tekst en 63 bladzijden bijlagen) dat zij destijds voor de raad van bestuur heeft neergelegd. Met reden stelt verwerende partij daartegenover, zonder dat verzoekster hierop nog ingaat in haar latere memorie van wederantwoord, eensdeels, dat in het advies de voorafgaande onderzoeken en gesprekken uitvoerig zijn weergegeven opdat verzoekster meer dan voldoende kan weten wat de reden is van het advies tot niet-benoeming en, anderdeels, dat “alle verhoren, ondertekend door de betrokkenen, gevoegd [zijn] bij het administratief dossier (stuk 25)”. In haar laatste memorie komt verzoekster overigens al helemaal niet meer terug op dit middelonderdeel.

13. Het eerste middel wordt verworpen.

#### *B. Tweede middel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

14. Het tweede middel in de zaak A.192.233 voert de schending aan van de artikelen 73*bis* tot 79*sexies* van het rechtspositiedecreet, van het zorgvuldigheids- en van het motiveringsbeginsel, doordat het onderzoek van de onderzoekscel werd opgebouwd rond een niet onderhandelde en niet geïndividualiseerde functiebeschrijving, en noch het advies van de algemeen directeur, noch het verslag van het onderzoeksteam de motivering kunnen vormen van de bestreden beslissing. Ter adstructie van het eerste middelonderdeel wijst verzoekster erop slechts op 19 september 2008 de functiebeschrijving van directeur ontvangen te hebben. Met betrekking tot het tweede onderdeel citeert verzoekster één alinea uit het verslag van het onderzoeksteam die volgens haar niet ter zake dienend is.

##### *Beoordeling*

15. In het auditoraatsverslag wordt vooreerst vastgesteld dat verzoekster op het middel niet terugkomt in de memorie van wederantwoord. Voorts

wordt er uiteengezet, met betrekking tot het eerste middelonderdeel, dat verwe- rende partij reeds in de bestreden beslissing overtuigend heeft uiteengezet waar- om geen verband moet worden gelegd tussen, eensdeels, de decreetsbepaling over de beoordeling van de proeftijd en, anderdeels, de ten vroegste op 1 september 2007 in werking getreden bepalingen omtrent de evaluatie en de daarmee samen- hangende functiebeschrijvingen. Volgens het auditorsverslag kan, met betrek- king tot het tweede middelonderdeel, de zeer minimalistische lezing van het vo- lumineuze verslag van de onderzoekscel geen ontvankelijk middel onderbouwen.

16. Ook in haar laatste memorie komt verzoekster niet meer terug op dit middel.

Zo haar volgehouden stilzwijgen al niet als een afstand van het middel is op te vatten, dan laat het alleszins de Raad toe om summier, door name- lijk bij te vallen hetgeen in het auditorsverslag is uiteengezet, het middel deels onontvankelijk en deels ongegrond te verklaren.

### *C. Derde middel*

#### *Uiteenzetting van het middel*

17. Als derde middel in de zaak A.192.233 voert verzoekster “machtsoverschrijding” aan, omdat de beslissing haar te horen op 5 februari 2009 uitging van de algemeen directeur en niet van de raad van bestuur, en omdat het verzoek om een onderzoek uit te voeren naar het functioneren van verzoekster evenmin door de raad van bestuur zou zijn genomen.

In de zaak A191.846 is een gelijkaardig -tweede- middel geput uit de schending van de hoorplicht “en machtsoverschrijding”, omdat ook de be- slissing haar te horen op 13 januari 2009 uitging van de algemeen directeur en niet van de raad van bestuur. Daarenboven blijkt uit de oproepingsbrief volgens

verzoekster niet precies de ten laste gelegde feiten, zodat zij niet nuttig voor haar belangen kon opkomen.

### *Beoordeling*

18. In de -acht bladzijden tellende- uitnodiging van 21 januari 2009 voor de hoorzitting van 5 februari 2009 schrijft de algemeen directeur onder meer: “De Raad van Bestuur nodigt u dan ook uit voor een hoorzitting door de Raad van Bestuur van Scholengroep nr. 19 op 5 februari 2009 om 20u”. Op 10 februari 2009 volgt een tweede uitnodiging, nadat de eerste hoorzitting werd uitgesteld, met een vergelijkbare uitnodiging voor de hoorzitting van 19 februari 2009. In de eerdere uitnodiging voor de hoorzitting over de verlenging van de proeftijd van 13 januari 2009 is het “ik” -de algemeen directeur dus- die verzoekster uitnodigt, maar volgt die uitnodiging op een uitdrukkelijk genotuleerde beslissing van de raad van bestuur om de eerder geplande hoorzitting ingevolge het tussengekomen arrest naar een latere, weliswaar nog niet gespecificeerde datum te verdagen.

Verzoekster wijst zelf niet een bepaling aan die de beslissing tot het horen, laat staan de uitvoering ervan, op straffe van nietigheid van de betreffende handelingen, alleen aan de raad van bestuur zelf zou voorbehouden.

De algemeen directeur heeft bij decreet de opdracht om een advies te formuleren over de benoeming van de directeur. De benoeming kan niet doorgaan bij ongunstige beoordeling. Verzoekster wijst in het middel ook geen bepaling aan op grond waarvan de algemeen directeur, wanneer hij ter voorbereiding of ondersteuning van dit advies een onderzoek aanvraagt aan de onderzoekscel van het Gemeenschapsonderwijs, hiervoor een formele beslissing behoeft van de raad van bestuur.

Hoe dan ook heeft de raad van bestuur minstens impliciet, door de agendering van de hoorzitting en door de agendering van de resultaten van het onderzoeksverslag, zich deze procedures eigen gemaakt, zodat niet valt in te zien

welk belang verzoekster bij het middel heeft. Wat inzonderheid het horen betreft is daarenboven niet zozeer van belang wie hiertoe uitnodigt, dan wel dat de betrokkene wordt gehoord en dat het horen door het ter zake bevoegd orgaan gebeurt.

19. In de zaak A.191.846 is verzoekster vooraf op de hoogte gesteld van de voorgenomen maatregel en blijkt uit stuk 13 van het administratief dossier (blz. 14) dat zij op 16 december 2008 het dossier heeft ingekeken. Ook het verweerschrift dat verzoekster op 13 januari 2009 heeft neergelegd illustreert dat zij op dat ogenblik een voldoende kennis had van de gegevens die het bestuur in zijn besluitvorming wou betrekken. Aangezien de decreetgever geen formele vereisten heeft opgelegd over de wijze van oproeping voor dit verhoor, en nog minder aan bepaalde vormgebreken de nietigheidssanctie heeft gekoppeld, ziet de Raad van State niet in hoe verzoekster in de concrete omstandigheden geschaad is, om op de hoorzitting nuttig voor haar belangen op te komen.

In de laatste memorie in de zaak A.192.233 noemt verzoekster ook de hoorplicht geschonden, omdat de oproepingsbrief niet al de ten laste gelegde feiten op precieze wijze heeft vermeld, zodat zij niet nuttig voor haar belangen kon opkomen. Deze grief is in deze zaak een nieuw, laattijdig en dus onontvankelijk middel.

20. Het middel wordt verworpen.

#### *D. Vierde middel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

21. Het vierde en laatste middel in de zaak A.192.233, eveneens derde en laatste middel in de zaak A.191.846 is geput uit de schending van artikel 27 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs, omdat er geen voorbereiding was van de raad van bestuur door het college van directeurs, dat bevoegd is voor het voordragen van bestuurspersoneel aan de raad van bestuur. Aldus kon de raad van bestuur niet rechtsgeldig kennis nemen van het verslag van de algemeen directeur, haar horen en een beslissing nemen met betrekking tot de verlenging van de proeftijd.

##### *Beoordeling*

22. Daargelaten de vraag wat onder het voorbereiden van een vergadering dient te worden verstaan en of die activiteit *in casu* al dan niet feitelijk naar behoren is volbracht, valt niet in te zien hoe één of andere onvolkomenheid in de uitvoering van die taak zonder meer tot de onwettigheid van de bestreden beslissing van de raad van bestuur zou kunnen leiden.

De Raad van State is mét verwerende partij voorts van oordeel dat artikel 48 van het rechtspositiedecreet uitputtend de betrokken organen vermeldt die verplicht moeten tussenkomen bij de beoordeling van de proeftijd van de directeur en haar vaste benoeming -de algemeen directeur en de raad van bestuur- zodat de algemene bevoegdheid van het college van directeurs inzake het “voordragen van bestuurspersoneel” zoals neergeschreven in artikel 27 van het bijzonder decreet aan dit laatste orgaan te dezen géén bijkomende, specifieke inbreng opdraagt.

## **BESLISSING**

- 1. De zaken A. 191.846/XII-5756 en A. 192.233/XII-5787 worden gevoegd.**
- 2. De Raad van State verwerpt de beroepen.**
- 3. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de beroepen tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 april 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| Dierk Verbiest,        | kamervoorzitter, |
| Johan Lust,            | staatsraad,      |
| Geert Van Haegendoren, | staatsraad,      |
| bijgestaan door        |                  |
| Frank Bontinck,        | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Frank Bontinck**

**Dierk Verbiest**